

ASASINATE MORALE ȘI SPRIJIN PENTRU SECURIȘTI

de Liviu Cangeopol

În urma repetatelor eșecuri de a fi dată în vileag adevărata natură a celor ascunși în spatele sutanelor albastre, temă adusă acut în actualitate prin agitațiile provocate de alegerea unui patriarh curat și sfânt, pentru că a rămas dator cu verificări promise, CNSAS și-a continuat opera ingrată de a fi nici cal, nici măgar, într-o țară cufundată în imoralitate până la gât. După cum e bine știut, CNSAS funcționează într-un context otrăvit, tratat de o lege al cărei spirit a fost deformat până la caricatură și o serie de regulamente care servesc mai degrabă interesele politice de moment decât cele ale ființei eterne a neamului. În lumina acestor premise, au apărut felurite reacții, asupra cărora vom catadicsi să ne aplecăm în încercarea noastră de azi.

Punctul de plecare este dat de un articol ("Analfabetismul CNSAS") publicat de cotidianul Ziaua din 24 Octombrie 2007, sub semnătura vestitului necunoscut Bogdan Comaroni. Încă din start, ca să nu ducem mai târziu lipsă de dubii, așa-numitul analist își dezvăluie dorința de a se număra printre "aceia care consideră că numele preoților care au colaborat cu Securitatea trebuie făcut public" (dezacordurile aparțin autorului). Cu ce nu se arată publicistul de acord este modalitatea înfăptuirii: "...de aici până a transforma scormonirea prin arhive într-o veritabilă vânătoare de sutane, devine absurd... Dintr-o dată, marea problemă a CNSAS a devenit preoțimea – săptămâna și preotul -, ca un atac direct, furibund, la BOR, și încă de pe vremea când fostul Patriarh Teoctist abia ce-și pusese duhul în mâinile Domnului."

N-o să ne întrebăm de unde îi vine vizionarului Comaroni certitudinea destinației patriarhale și nici nevoia de a minți cu nepăsarea ofițerului deconspirat, dar problema preoțimii colaboratoare a fost pusă, în epoca modernă, încă din zilele fierbinți ale evenimentelor din Decembrie 1989, când câțiva ofițeri grijulii au ars de zor dosarele de Securitate ale înalt prea sfințitelor perechi de epoleți (după unele surse, 18 la număr, în frunte cu cele ale fostului și noului patriarh). În 1990, însuși Mitropolitul Corneanu al Banatului a ieșit la microfon pentru a-și recunoaște (parțial) îndelungata îndatorire securistă. Au urmat zeci de cazuri de scoateri la iveală, mai cu țipete, mai cu dureri, acoperite de înjurăturile celor încă nedescoperiți.

De unde ucenicul bălăcean dorea deconspirarea, iată-l acum că deplânge frecvența ("săptămâna și preotul") "atacului furibund" la adresa BOR. În virtutea unui calcul matematic elementar, ritmul este încă exagerat de lent. Dacă din aproximativ cei zece mii de preoți ai patriei au colaborat doar 80%, ne putem aștepta la o campanie care să dureze opt mii de săptămâni, adică 153 de ani! Pe deasupra, chiar dacă, prin natura lucrurilor, preoții pot fi considerați ca făcând parte din BOR, demersul ar trebui echivalat cu un atac la adresa Securității.

De regulă, ofițerii acoperiți prin presa scrisă și orală păcătuiesc prin lipsă acută de imaginație. Inevitabil, aceeași demonstrație este reluată de fiecare dată: te iei de preot, te iei de Biserică; te iei de Biserică, te iei de neam. Ori, se știe, cu neamul nu te pui decât dacă ai interese străine. Atentul analist propune, de data asta, cifre exacte. Din cât a putut el observa, lucrurile se derulează după un plan bine stabilit, din moment ce: "Nu putem să nu constatăm că atacurile la adresa BOR se repetă ciclic, cam la șase luni..." De reținut și confruntat cu evenimentele următoare, care, măi să fie, coincid cu Sfintele Paști!

Când CNSAS și-a propus să dezvăluie esența securistă a unor membri din conducerea BOR cu ocazia campaniei electorale pentru poziția de Înalt Prea Sfințit, aceiași colaboratori au prins a icni că alegerea este viciată de dușmanii patriei: "Lăsați, bre, loaze păgâne, să treacă alegerile netimorat și abia după aceea dacă mai aveți porniri rele continuați să scormoniți!" A fost doar o păcăleală de-a lor.

Până la urmă, invidios că CNSAS nu se ia decât de ortodocși (nu mai e BOR biserică națională, majoritară și plenară?), și mai puțin de catolici și neoproteștanți (sub 4% din totalul populației), băiatul de la gazetă sare el însuși la beregata BOR: "Cum de nu răzbate Patriarhul Daniel să țină piept acestui tir încrucișat, precum odinioară, izbutea Teoctist? Asta e o întrebare..." Într-adevăr. Bună întrebare... Cu stângăcie de tânăr caporal, Bogdan Comaroni încearcă să-l prezinte pe noul patriarh mai puțin iubitor de turnători decât predecesorul, ca să-l infiltreze în inima maselor.

Din păcate și pentru unul și pentru celălalt, în clipa în care textul se afla în chinurile facerii, BOR împărtășea mulțimii următoarea viziune: "...verdictele date de CNSAS, în cazurile clericilor

colaboratori ai Securității, seamăna cu niște asasinate morale, care se încadrează în campania de discreditare a Bisericii și a diminuării rolului ei în societate.” În nu prea inspirata viziune a conducerii BOR, încercarea de aflare a adevărului devine un asasinat moral, desprinderea de minciună echivalează cu discreditarea, iar îndepărtarea mizeriei este totuna cu diminuarea rolului în societate. Biserica Ortodoxă Română nu are nevoie de dușmani naționali care s-o atace o dată la șase luni, căci se pune singură cu spatele la zid, în permanență, fabulând în același registru lingvistic folosit de Ion Iliescu și activiștii lui când sunt încolțiți de presă ori de procuratură.

O zi mai târziu, cu o frecvență mai supărătoare decât a demascatorilor care supun BOR unui atac furibund, cotidianul *Ziua* publică un alt articol (Sinodul a adoptat "soluția Anania") în favoarea preoțimii securiste, de astă dată semnat de un fost colaborator al celebrei fițiuci *Săptămîna culturală a Securității*. Este vorba de Dan Ciachir, veche trompetă la datorie. Mai experimentat decât colegul Comaroni și cu mai multe trageri de noapte la activ, Dan Ciachir atacă problema de pe o poziție strategică, ridicând la act de eroism refuzul lui Bartolomeu Anania de a da curs invitației CNSAS în vederea clarificării statutului său de brigand securist: *"Dacă ar fi existat o preocupare constantă și coerentă din partea Patriarhiei pentru situația Bisericii în timpul regimului comunist, îndreptățirea "soluției Anania", adoptată alaltăieri de Sf. Sinod, ar fi fost evidentă."*

Cinste lor, cinste turnătorilor! Soluția redresării morale a nației este refuzul popilor de a se deplasa la sediul CNSAS...

Referindu-se la alt erou al clerului în care laicii lovesc fără odihnă, Dan Ciachir prohodește: *"Prin IPS Nicolae, Dumnezeu s-a gândit expres la floarea inteligenței românești: nu uit evlavia cu care îl interviewa mai an dl Horia Patapievici. Nu uit adulația clerului greco-catolic, a ierarhiei unite pentru IPS Nicolae, care, urmând recomandarea paulină, "s-a făcut tuturor toate". Nu uit cinstea cu care era primit și înconjurat IPS Nicolae la GDS... M-aș fi așteptat din partea "celor 50" să facă un memoriu de sprijin și pentru IPS Sa."* Eventual să organizeze un marș de protest împotriva persistenței trecutului său roșu, la capătul căruia mii de cetățeni ai patriei să fi pus indignați foc arhivelor incriminatorii din custodia CNSAS.

Trăim o istorie ne bună, ajunsă în pragul balamucului. Asasinate morale la adresa diavolului, memorii de sprijin pentru securiști, foștii călăi ridicați la statut de eroi.

Mai are cineva un dram de demnitate în România noastră decimată?